

Javna ustanova
PP Žumberak-Samoborsko gorje

Ur.broj: 106-R/19

Datum: 27.5.2019.

Potpis: Mpho

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO KULTURE

UPRAVA ZA ZAŠTITU KULTURNE BAŠTINE

Klasa: UP/I-612-08/18-06/0037

Ur. broj: 532-04-01-03-02/1-19-1

Zagreb, 20. svibnja 2019.

Ministarstvo kulture na temelju članka 12. stavka 1. Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara („Narodne novine“, broj 69/99, 151/03, 157/03, 87/09, 88/10, 61/11, 25/12, 136/12, 157/13, 152/14 i 90/18) i članka 20. stavaka 1. i 2. Pravilnika o obliku, sadržaju i načinu vođenja Registra kulturnih dobara Republike Hrvatske („Narodne novine“, broj 89/11 i 130/13) donosi

RJEŠENJE

1.
Utvrđuje se da **Kulturni krajolik Žumberak - Samoborsko gorje - Plešivičko prigorje**, ima svojstvo kulturnoga dobra.

2.
Grafički prikaz prostornih međa i područja zaštite kulturnog krajolika Žumberka - Samoborskog gorja - Plešivičkog prigorja na topografskoj karti sastavni je dio ovoga Rješenja.

Međa polazi od državne granice s Republikom Slovenijom, od naselja Grdanjci, cestom uz potok Breganicu, penje se padinom do ceste za Slani Dol, obilazi građevno područje naselja, cestom do naselja Gregurić brijeg, cestom do Hamora, obilazi građevno područje grada Samobora, uključuje šumu Tepec, prolazi cestom do zapadnog ruba građevnog područja naselja Rude, vršnim padinama Braslovja spušta se do Jerbića, cestom do Manje Vasi, tokom potoka Konščica do središta naselja Konščica, cestom do Svetog Martina pod Okićem i Podgrada Podokičkog, cestom do Purgarije, Betera i Repišća, poljskim putem do Stankova, obilazi naselje i poljskim putem prelazi do Prhoča, obilazi naselje i poljskim putem prelazi do Lokošinog dola, poljskim putem do Gornje Reke, obilazi naselje i poljskim putem prelazi do sjevernog ruba naselja Malunje, poljskim putem do sjevernog ruba naselja Dolanjski Jarak i Miladini, spušta se do naselja Belčići, poljskim putem prelazi do Rastoka, Brebroveca i Pribića Crkvenog, cestom do južnog ruba naselja Strmac Pribički, prolazi vršnim dijelom brda od lokaliteta Glavica do Gornjeg Prekrižja, obilazi naselje i poljskim putem vodi do Konjarić Vrha i Cerovice, sve do granice s Karlovačkom županijom, potom uz granicu županije dolazi do državne granice s Republikom Slovenijom sve do početne točke kod naselja Grdanjci.

3.
Utvrđuje se sljedeći sustav mjera zaštite kulturnoga dobra iz točke 1. ovoga Rješenja:

- zahvate unutar međa kulturnoga dobra koji bi mogli narušiti cjelovitost kulturnoga dobra i prouzročiti promjene moguće je poduzeti uz ishođenje potvrda odnosno prethodnih odobrenja sukladno člancima 60.-62. Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara;
- vlasnik (imatelj) nekretnine koja se nalazi unutar prostorne međe iz točke 1., dužan je provoditi sve mjere zaštite koje se odnose na održavanje nekretnine, a koje odredi nadležno tijelo;
- predmetno kulturno dobro ili njegovi dijelovi mogu biti predmet kupoprodaje samo pod uvjetima iz članka 36-40. Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara;
- svi građevinski zahvati i rekonstrukcije na svim povijesnim građevinama, svaka nova gradnja u zonama zaštite povijesnih naselja i izvan građevnih područja kao i svaka gradnja infrastrukturnih građevina podliježu postupku izdavanja posebnih konzervatorskih uvjeta i potvrde glavnog projekta, odnosno prethodnog odobrenja od strane nadležnoga tijela;

- očuvanje tradicijskih stambenih i gospodarskih zgrada kao primarnog graditeljskog fonda te zgrada izvan okućnica kao što su klijeti, mlinovi vodenice i sl.. To podrazumijeva obnovu u skladu s izvornim načinom gradnje uz primjenu starih tehnologija obrade i izvedbe i korištenje kamena, planjki, crijeva i ražene slame;
- neprihvatljivi su zahvati na drvenim zgradama kao što su: premazivanje kemikalijama, oblaganje brodskim pedom ili lamperijom, ugradnja plastične stolarije, asfaltiranje okućnica i ukrašavanje biljkama drugih podneblja;
- kod obrade pročelja objekata sa stilskim značajkama, očuvati dekoraciju i sve detalje umjetničkog izričaja starih majstora (prozorske pasice, uglovnu rustiku i sl.), a nalič uskladiti s izvornim povijesnim slojevima.
- na okućnicama koje se bave poljoprivredom prihvatljiva je izgradnja sjenika po oblikovanju usklađena sa značajkama kozlaca;
- za ograde se preporučuje živica (grab, glog, bazga), pletter od pruca, letvice okomito pribijene na štafle;
- zaštita, održavanje, revitalizacija i rehabilitacija tradicionalnog načina života i korištenja poljodjelskog, vinogradarskog i šumskog krajolika;
- očuvanje ruralnog ambijenta te slike naselja što podrazumijeva izvornu matricu, puteve, staze, podzide u kamenu, slikovite subozidne ograde te domaće vrste voćarica, usjeva i svih drugih kultiviranih površina;
- očuvanje prostorne organizacije te prepoznatljivih uzoraka krajolika i naselja karakteristične tipologije;
- zaštita i obnova povijesnih naselja i građevina (sakralnih, stambenih, gospodarskih, javnih, komunalnih, građevina niskogradnje, memorijalnih građevina, starih gradova, etnografske baštine...), arheoloških lokaliteta i opreme prostora prema pravilima konzervatorske struke;
- otvaranje novih građevinskih područja izvan postojećih naselja moguće je u područjima za koja je prethodno izrađenom *Krajobraznom studijom/podlogom* (analiza i ocjena obilježja i vrijednosti pripadajućeg krajobraznog tipa) utvrđeno da ne umanjuju zatečene prirodne vrijednosti krajolika, prostorne odnose, vizure i karakteristične uzorke;
- svaka nova gradnja mora biti usklađena s karakterističnim arhitektonskim izričajem ovoga područja u pogledu volumena, oblikovanja i materijala završne obrade radi zaštite kompozicijskih vrijednosti naselja, panoramskih vizura i ukupne slike prostora;
- nove stambene i pripadajuće gospodarske zgrade trebaju se projektirati u formi izduženog pravokutnog tlocrta, okvirnih dimenzija do 7x14 m, prizemne ili jednokatne visine, dvostrešnog krovišta nagiba oko 45°, za pokrov upotrijebiti crijev ili drvenu šindru;
- prihvatljiva je obrada pročelja novih stambenih i gospodarskih zgrada žbukom u prizemlju i drvenim planjkama (mosaicama) na katu, odnosno sva pročelja mogu biti obrađena žbukom. Boja pročelja zgrada treba biti usklađena s obilježjima ambijenta (blagi tonovi okera, sive, plave ili bijele) čime su isključene napadne boje;
- nije prihvatljivo korištenje balvana, oblica i poluoblica kod građenja i oblaganja pročelja kuća;
- u vinogradarskim područjima se uz postojeće ceste i glavne putove na hrptovima brjegova mogu, osim obnove postojećih, graditi nove klijeti i podrumi za vino, kušaone vina i sadržaji vezani uz proizvodnju vina. Navedeni objekti trebaju biti postavljeni dužom stranom paralelno s putom/ulicom na udaljenosti ne većoj od 10 m od puta. Nagib krovnih ploha dvostrešnog krovišta treba biti oko 45°, sljeme krova treba biti položeno u smjeru duže osi, paralelno s nagibom terena;
- gradnja novih objekata vezanih uz vinogradarstvo s obzirom na položaj na parceli, veličinu, oblikovanje i upotrebu materijala (priklesani kamen, drvene planjke), treba prilagoditi konfiguraciji terena i obilježjima tradicijske gradnje;
- u voćnjacima se mogu graditi spremišta voća prizemne visine, izduženog pravokutnog tlocrta, zaključena dvostrešnim krovom nagiba oko 45°, udaljena od puta najviše 10 m, postavljena na način da ne dominiraju u vizurama, već da se integiraju u prirodni okoliš;
- kuće za odmor mogu se graditi u područjima planiranim za tu namjenu u važećoj prostorno-planskoj dokumentaciji. Nije prihvatljiva gradnja na vizualno istaknutim lokacijama, na područjima prirodnih vrijednosti niti uz potoke na udaljenosti manjoj od 30 m od obale, prema općim uvjetima oblikovanja koji vrijede za stambene i gospodarske zgrade. Osim tradicijskog oblikovanja moguća je i interpretacija suvremenim arhitektonskim izričajem s obilježjima regionalne arhitekture i primjerenim materijalima završne obrade;
- moguća je izgradnja novih zgrada ostalih namjena: gospodarske, uslužne, turističke, javne i sl. koje su većih volumena od uobičajene stambene i gospodarske gradnje uz zadovoljavanje uvjeta primjerenog arhitektonskog oblikovanja. Prihvatljivi su oblici suvremenog arhitektonskog izričaja, upotrebom i reinterpretacijom elemenata i materijala regionalne gradnje. Krovište treba biti dvostrešno, nagiba krovnih

ploha od oko 45°. Osim arhitektonsko-gradevinskog projekta potrebno je izraditi i projekt krajobraznog uređenja parcele;

- na istaknutim lokacijama i na vrhovima brda, s kojih se pružaju vizure na okolicu, nije moguća gradnja, izuzev javnih vidikovaca, uz uvjet primjerenog oblikovanja u skladu s vrijednostima krajolika;
- nove građevine prometne infrastrukture trebaju biti planirane tako da uvažavaju i da se prilagode geomorfološkim obilježjima terena i mjerilu prostora;
- otvaranje novih kamenoloma, šljunčara i sličnih sadržaja, iskorištavanja mineralnih sirovina koje bi umanjile ili devastirale krajobrazne vrijednosti nije prihvatljivo, a postojeće nakon prestanka korištenja treba biološki sanirati u skladu s obilježjima krajolika;
- postavljanje antenskih stupova i ostalih sličnih naprava za vođenje infrastrukturnih koridora neprihvatljivo je na vizualno istaknutim i markantnim lokacijama ili preblizu vrijednih kulturno-povijesnih naselja i građevina, arheoloških lokaliteta, eko-staništa, prirodnih i geoloških fenomena;
- gospodarenje šumama treba uzeti u obzir krajobraznu komponentu;
- treba izbjegavati sječe šuma u prevelikim površinama kojima se izazivaju promjene prostornih i mikroklimatskih odnosa;
- zahvati regulacije i uređenja korita potoka trebaju u najvećoj mogućoj mjeri poštivati načelo očuvanja njegovog što prirodnijeg izgleda, bez poravnavanja i obzidavanja obala da se ne narušavaju tisućljetne kaskade i jazovi neophodni za rad mlinova vodenica ili za njihovu rekonstrukciju;
- za očuvanje funkcija naselja potrebna je obnova i adekvatna prenamjena starih škola i pripadajućih pomoćnih zgrada;
- očuvanje bogate pokretne kulturne baštine: namještaja, alata, nožnji, slika, poljodjeljskih pomagala i sl. invertiranjem, vrednovanjem i formiranjem zbirki ili *in situ* (samo dio fonda sačuvan i prezentiran u Žumberačkoj etnografskoj zbirci u Sošicama i u školi Gorice Svetojanske).

4.

Predmetno kulturno dobro s prostornim međama iz točke 2. izreke ovoga Rješenja upisat će se u Registar kulturnih dobara Republike Hrvatske – Listu zaštićenih kulturnih dobara, pod brojem **Z – 7105**.

5.

Ovo će se Rješenje dostaviti nadležnom katastru radi zabilježbe.

6.

Žalba ne odgađa izvršenje ovoga Rješenja.

O b r a z l o ž e n j e

Područje kulturnog krajolika Žumberak - Samoborsko gorje - Plešivičko prigorje omeđeno je sa zapada državnom granicom s Republikom Slovenijom, sa sjevera dolinom rijeke Save, a s juga niskim Pokupljem. Zauzima površinu od oko 560 km², a u svojim granicama uključuje područje Parka prirode Žumberak - Samoborsko gorje. Jezgru prostora čini Žumberačka gora koja se pruža u smjeru jugozapad-sjeveroistok u dužini 39 km, a u smjeru sjeverozapad-jugoistok 20 km, s najvišim vrhom Svetom Gerom od 1181 m. Navedeni prostor nalazi se u okviru dviju županija: Zagrebačke i Karlovačke, administrativno je podijeljen na tri grada (Samobor, Jastrebarsko, Ozalj) i tri općine (Žumberak, Krašić, Klinča Sela). Žumberačkom gorom prolazi granica između Republike Hrvatske i Slovenije.

Žumberak - Samoborsko gorje - Plešivičko prigorje prepoznato je kao povijesni ruralni krajolik čije je osnovno prostorno obilježje bogato raščlanjeni planinski splet Žumberačkog i Samoborskog gorja koji se prema jugu otvara svojim prigorjima: plešivičkim, krašićkim i vivodinskim. U planinskom dijelu šumske se površine isprepliću s otvorenim prostorima oranica, livada i pašnjaka, a blago položene padine prigrorskih rebara na kojima su stoljećima smješteni brojni voćnjaci i vinogradi s klijetima na hrptovima, zatvaraju široke, prirodno oblikovane amfiteatralne forme. Šume na najvišim nadmorskim točkama su crnogorične, u podbrežjima miješane, a u najnižim bjelogorične. Vodotoci su manji potoci koji izvire u zoni obuhvaćenoj zaštitom. Nešto veći potoci (ili manje rijeke) su Breganica, Kupčina i Slapnica. Neki vodotoci stvaraju slikovite slapove kao što je Brisalo, Vranjački i Sopot.

Brojni arheološki lokaliteti koji datiraju od paleolitika, neolitika, bronzanog doba, antike i srednjeg vijeka, govore o kontinuitetu i gustoći naseljenosti središnjeg dijela Žumberka i njegovih prigrorskih područja, zahvaljujući pogodnostima položaja za poljodjelstvo i stočarstvo te korištenje rudnih sirovina. U razdoblju od

ranog srednjeg vijeka pa do uskočkog naseljavanja ovog područja dolazi do izražaja njegov granični položaj, a očituje se u gradnji niza utvrđenih gradova za čije su lokacije korištene topografske strukture terena. Žumberačka gora je u srednjem vijeku bila utvrđena s nekoliko gradova: Sichelberg, Okić, Samobor, Lipovec, Tušćak, Žumberak, Slavetić, Turen, Pavlovčan i Ozalj. Osim utvrda, kao sjedišta i obrane vlastelinstava, u vidu njihovih podgrađa razvio se na temelju kraljevskih privilegija niz naselja s funkcijama trga, sudova i sjedišta župa. Ta su naselja sa stečenim povlasticama grada bila locirana na rubnim zonama žumberačkog područja: Samobor, Jastrebarsko i Trg kod Ozlja. Određene su privilegije imale i seoske općine koje su tijekom 13. st. dobile status plemenitih. U tim su selima izgrađene i najstarije crkve ovog područja zabilježene u popisu župa zagrebačke biskupije iz 1334. god., kao što su: crkva sv. Anastazije u Samoboru, sv. Marije u Okiću, sv. Nikole u Jastrebarskom, sv. Jurja u Plešivici, sv. Marije u Volavju, sv. Petra u Biškupcu (Petrovini), sv. Siksta u Pribiću, sv. Trojstva u Krašiću, sv. Nikole u Žumberku, kapele sv. Ivana u Desincu i sv. Pavla u Pavlovčanu.

U drugoj polovici 15. st. u namjeri sprečavanja turskih pustošenja ovog područja započelo je naseljavanje uskoka, koji prihvaćaju vojnu obvezu. Područje Žumberka bilo je od 1578. god. uključeno u sastav Vojne krajine, sve do njezinog ukidanja 1881. god. Među doseljenim uskocima, osim katoličke bilo je i pripadnika pravoslavne vjeroispovijesti, a uspostavljanjem unije započelo je osnivanje grkokatoličkih župa u novoosnovanim selima. Prestankom turskih opasnosti neke se utvrde kao sjedišta vlastelinstava preuređuju u stambene dvorce, a proces otvaranja Vojne krajine trgovini, korištenju guma i mineralnih sirovina, dovodi do otvaranja rudnika bakra i željeza u Rudama te tvornice stakla u Osretku. Stanovnici koji su živjeli zadružnim načinom života i bavili se poljoprivredom i stočarstvom za vlastite potrebe, bili su vezani uz feudalni ili crkveni posjed ili kao krajišnici Vojne krajine. Ukidanjem feudalizma i diobom krupnih posjeda vlastelinstava porodica Zrinski i Erdődy dolazi do formiranja niza manjih plemićkih dobara i gradnje kurija, čime se mijenja slika krajolika. Istodobno, zadružna obiteljska organizacija koja se održala do kraja 19. st., kao i razvojačenje Vojne krajine, doveli su do usitnjavanja ionako skromnih seoskih posjeda. Diobom zadruga stvorene su nove seoske skupine patronimičkih zaseoka, a parcele su podijeljene na niz manjih, tako da agrarni krajolik kroz usitnjenu parcelaciju dobiva novu, današnju fizionomiju. U tom je razdoblju u cijelosti oblikovana slika današnjeg agrarnog krajolika neraskidivo povezana s mrežom povijesnih naselja. Zbog izoliranosti od glavnih prometnica, bez gradskog središta i gospodarskih aktivnosti, sa Žumberka i njegovih prigorja početkom 20. st. počinju velika iseljavanja. Danas je to uglavnom zapušteno i rijetko naseljeno područje.

Posebnosti i razlike Žumberačkog i Samoborskog gorja od naših ostalih planinskih područja su, osim vrlo slikovitog mozaika šumskih i otvorenih livadno-pašnjačkih prostora, povijesna sela i zaseoci očuvanih graditeljskih struktura, smješteni i do 800 m nadmorske visine, što ih ubraja u kategoriju viših naselja Hrvatske. Osim prirodnih vrijednosti (geomorfoloških i geoloških struktura, brojnih vodotoka i bogatstva biljnog i životinjskog svijeta) posebno obilježje prostora jest očuvanost i veliko bogatstvo graditeljske baštine: starih gradova, crkvi i kapela, dvoraca, samostana, povijesnih sela, tradicijskih klijeti, vodenica i arheoloških lokaliteta, povezanih u karakteristične forme prostornih uzoraka. Najveća koncentracija s najvrjednijim primjerima kulturnih dobara prisutna je u prigrorskoj zoni. Plešivičko prigorje, stoljećima kultivirano vinogradima, u kojima se slikoviti nizovi tradicijski oblikovanih klijeti linijski pružaju po hrtovima bregova, ubraja se među najstarije i najvrjednije vinogradarske krajolike u kontinentalnom dijelu Hrvatske. U panorami prostora prigrorskog krajolika, ističu se tornjevi župnih crkvi, poput svjetionika smještenih na istaknutim lokacijama u strukturama povijesnih naselja.

Zona obuhvata kulturnog krajolika zahvaljujući prirodnim obilježjima i povijesnim zbivanjima koja su ga ostavila izvan glavnih tijekova urbanizacije i gospodarskog razvoja, ostao je i danas prostor ruralnog karaktera s bogato očuvanom arheološkom, etnografskom i kulturno-povijesnom baštinom. Seoska naselja raštrkana u širokom šumovitom krajoliku, manjih su volumena s desetak okućnica u prosjeku. Parcele su formirane bez izrazite pravilnosti u dispoziciji zgrada okućnice, ali čine skladnu aglomeraciju kojoj često doprinose suhozidne ograde, zemljani ili kamenom popločani putovi.

Sklad prirodnog i kulturnog, međutjecajni čovjeka i prirodnog okruženja, kroz više tisuća godina dugu povijest oblikovali su ovaj krajolik, prepoznatljivih uzoraka. Povijesna naselja, u vršnoj zoni zbijenih, a u prigrorskoj linijskih formi s očuvanom tradicijskom stambenom i gospodarskom izgradnjom, okružena su mozaicima agrarnih površina. Zajednička karakteristika stambenih i gospodarskih zgrada je izduženi tlocrtni oblik, korištenje kamena i drva u građenju. Krovšte je dvostrešno pokriveno utorenim ili biber crijepom, a poneki od šindre i slame očuvan je sve do danas.

Kuće su drvene prizemnice ili prizemnice na kamenom podrumu koji je više ili manje ukopan što ovisi o

korištenju prirodnog nagiba terena, i u gospodarskoj je funkciji. Prizemlje je podijeljeno u dvije ili u tri prostorije, a karakteristika interijera je zidana peć s utisnutim pećnjacima, klupom uz dvije strane i ložištem u drugoj prostoriji. Skromne seoske kuće obiluju ukrasima na zabatnoj oplati, detaljima trijema te na vratima, a one koje su u cijelosti žbukane imaju dekoraciju po uglovima te oko otvora prozora i vrata, najčešće u obliku naglašene pasice.

Gospodarske zgrade: Staja je sličnih ili većih dimenzija od kuće, dvostrešnog krovišta s krovnom kućicom. Komora je manja, obično jednodostorna zgradica. Sjenik je objekt zatvoren daščanom oplatom, s dubokom strehom koju pridržavaju stupovi s dekorativno izvedenim „rukama“. Koristi se za čuvanje sijena. Kozlac je građen prozračno i vrlo dekorativnim slogom greda i gredica, a naročito stupovi i „ruke“. Koristi se za sušenje sijena. Svinjac („kotac“) je manji, uvjetno rečeno katni objekt s dvostrešnim asimetričnim krovištem.

Mlinovi vodenice često locirani na okućnici u kombinaciji sa stambenim prostorom za mlinara, poneki izvan naselja kao samostojeći objekti. Kovačnice su manji kamenom građeni objekti, rijetki u prostoru ali su zadovoljavali potrebe predindustrijskog razdoblja žitelja nekoliko naselja.

Suhozidi su kamenom građeni zidovi oko parcela, podzidi terasa i ograda uz putove. Izvedeni su neobrađenim kamenom, bez korištenja morta, vještim slaganjem i povezivanjem prirodnih oblika. Doprinosu identitetu krajobraza, povezani su s antropogenim oblikovanjem prostora.

Stari putovi su prepoznatljivi u prostoru, izvedeni su bez većih intervencija u tlu, jednostavnim polaganjem kamena pločastih oblika.

Školske zgrade: Iako nije svako selo imalo školu, očuvan ih je veći broj, danas uglavnom izvan funkcije. Građene su kao prizemnice ili katnice, zidane i ožbukane. Uz njih su pomoćne zgrade ili učiteljski stanovi.

Očuvani harmonični odnosi prirodnih sastavnica i ljudskih aktivnosti u prepoznatljivim uzorcima krajolika šumovitih i pašnjačkih brdskih predjela ili razgibanog prigorjskog reljefa pokrivenog vinogradima, brojni arheološki lokaliteti i visoko vrednovani primjeri graditeljske baštine; stari gradovi, samostani, crkve i kapele dviju konfesija, čine ovaj prostor prepoznatljivim u nacionalnim okvirima.

Žumberak - Samoborsko gorje - Plešivičko prigorje je tijekom niza stoljeća ručno oblikovani kulturni krajolik, čije je povijesno trajanje i danas očuvano u njegovom izgledu i čiji se održivi razvitak može temeljiti na naprijed navedenim vrijednostima.

Sukladno članku 5. Konvencije o europskim krajobrazima (Narodne novine 12/02 i 11/04) provedena je identifikacija i utvrđene su mjere zaštite kulturnog krajolika.

Na osnovi predočene dokumentacije i iznesenih činjenica Stručno povjerenstvo za utvrđivanje svojstva kulturnoga dobra, na sjednici održanoj 22. rujna 2015. godine, utvrdilo je da **Kulturni krajolik Žumberak - Samoborsko gorje - Plešivičko prigorje**, ima svojstvo kulturnoga dobra u smislu članka 7. Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara te se, sukladno članku 12. stavku 4. istoga Zakona, određuje upis u Registar kulturnih dobara Republike Hrvatske – Listu zaštićenih kulturnih dobara (točka 4. izreke ovoga Rješenja).

Prostome međe kulturnoga dobra (točka 2. izreke Rješenja), sustav mjera zaštite (točka 3. izreke Rješenja) i obveza dostave Rješenja nadležnom uredu za katastar (točka 5. izreke Rješenja) određeni su sukladno članku 12. stavcima 2. i 4. Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara.

Sukladno članku 12. stavku 5. Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara, žalba protiv ovoga Rješenja ne odgađa njegovo izvršenje.

Iz navedenih razloga riješeno je kao u izreci.

Uputa o pravnome lijeku:

Protiv ovoga Rješenja može se izjaviti žalba Povjerenstvu za žalbe pri Ministarstvu kulture u roku od 15 dana od dana primitka ovoga rješenja. Žalba se predaje ovom tijelu neposredno ili šalje poštom preporučeno, a može se izjaviti i u zapisnik. Na žalbu se sukladno članku 9. stavku 2. točka 29. Zakona o upravnim pristojbama („Narodne novine“ broj 115/16), ne plaća upravna pristojba.

Dostaviti:

1. Grad Jastrebarsko, Trg J. J. Strossmayera 13, 10 450 Jastrebarsko UO
2. Grad Samobor, Trg kralja Tomislava 5, 10 430 Samobor UO
3. Općina Klinča Sela, Karlovačka 28 e, 10 452 Klinča Sela UO
4. Općina Krašić, Krašić 101, 10 454 Krašić UO
5. Općina Žumberak, Kostanjevac 5, 10 455 Kostanjevac UO
6. Javna ustanova *Park prirode Žumberak - Samoborsko gorje*, Slani dol 1, 10 430 Samobor UO
7. Državna geodetska uprava, Područni ured za katastar i geodetske poslove, Ispostava Samobor Perkovičeva 20, 10 430 Samobor UO
8. Državna geodetska uprava, Područni ured za katastar i geodetske poslove, Ispostava Jastrebarsko, Ulica A. Mihanovića 14, 10 450 Jastrebarsko UO
9. Zagrebačka županija, Upravni odjel za prosvjetu, kulturu, šport i tehničku kulturu, Ulica grada Vukovara 72, 10 000 Zagreb UO
10. Zagrebačka županija, Upravni odjel za prostorno uređenje i zaštitu okoliša, Ulica grada Vukovara 72, 10 000 Zagreb UO
11. Zagrebačka županija, Odsjek za zaštitu okoliša, Ulica grada Vukovara 72, 10 000 Zagreb UO
12. Zagrebačka županija, Pododsjek za prostorno uređenje i gradnju u Jastrebarskom, V. Mačeka 2, 10 450 Jastrebarsko UO
13. Grad Samobor, Upravni odjel za provođenje dokumenata prostornog uređenja i gradnju Zagorska 41, 10 430 Samobor UO
14. Ministarstvo graditeljstva i prostornog uređenja, Ulica Republike Austrije 20, 10 000 Zagreb UO
15. Ministarstvo zaštite okoliša i energetike, Radnička cesta 80, 10000 Zagreb, UO
16. Hrvatske šume, Ulica kneza Branimira 1, 10 000 Zagreb UO
17. Hrvatske šume, Uprava Karlovac, Put Davorina Trstenjaka 1, 47 000 Karlovac UO
18. Hrvatske vode, Ul. Grada Vukovara 220, 10000, Zagreb UO
19. Ministarstvo državne imovine, Dežmanova ulica 10, 10000 Zagreb UO
20. Ministarstvo kulture, Uprava za zaštitu kulturne baštine, Runjaninova 2, 10 000 Zagreb
 - Konzervatorski odjel u Zagrebu, Mesnička 49, 10 000 Zagreb
 - Odjel za Registar kulturnih dobara, ovdje
 - Pismohrana, ovdje

